

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-43-04

Druk nr 2624
Warszawa, 3 marca 2004 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o Funduszu Poręczeń Unijnych.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

U S T A W A

z dnia

o Funduszu Poręczeń Unijnych¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa reguluje utworzenie Funduszu Poręczeń Unijnych oraz zasady udzielania przez Bank Gospodarstwa Krajowego ze środków tego Funduszu, gwarancji lub poręczeń spłaty kredytów bądź pożyczek udzielanych przez banki oraz wykonania zobowiązań wynikających z emisji obligacji.

Art. 2. 1. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) kredycie – należy przez to rozumieć kredyt lub pożyczkę udzielane przez bank będący rezydentem w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 141, poz. 1178 oraz z 2003 r. Nr 228, poz. 2260);
- 2) przedsięwzięciu – należy przez to rozumieć każdy projekt, współfinansowany ze środków Unii Europejskiej, a w szczególności inwestycyjny, szkoleniowy, badawczy, realizowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) kredytobiorcy – należy przez to rozumieć odpowiednio kredytobiorcę, pożyczkobiorcę lub emitenta obligacji realizujących przedsięwzięcie;
- 4) środkach Unii Europejskiej – należy przez to rozumieć środki pochodzące z funduszy oraz z pozostałych środków budżetu Wspólnoty, określonych w przepisach Unii Europejskiej²⁾;
- 5) nakładach podlegających refinansowaniu ze środków Unii Europejskiej – należy przez to rozumieć tę część nakładów

finansowych ponoszonych przez kredytobiorcę, które są zwracane kredytobiorcy ze środków Unii Europejskiej z tytułu realizacji przez niego przedsięwzięcia;

- 6) wkładzie własnym – należy przez to rozumieć tę część nakładów finansowych ponoszonych przez kredytobiorcę realizującego przedsięwzięcie, które nie podlegają refinansowaniu ze środków Unii Europejskiej;
- 7) portfelu kredytowym – należy przez to rozumieć zbiór pojedynczych kredytów, udzielonych przez jeden bank, dla którego łączną kwotę limitu gwarancji lub poręczeń na określony czas ustalono umową między tym bankiem a Bankiem Gospodarstwa Krajowego;
- 8) obligacjach – należy przez to rozumieć obligacje w rozumieniu ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o obligacjach (Dz. U. z 2001 r. Nr 120, poz. 1300, z 2002 r. Nr 216, poz. 1824 oraz z 2003 r. Nr 217, poz. 2124) emitowane na sfinansowanie przedsięwzięcia;
- 9) Radzie Nadzorczej – należy przez to rozumieć Radę Nadzorczą Banku Gospodarstwa Krajowego.

2. Kwoty wyrażone w ustawie w euro przelicza się na walutę polską według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy roku kalendarzowego poprzedzającego rok udzielenia gwarancji lub poręczenia.

Rozdział 2

Fundusz Poręczeń Unijnych

Art. 3. 1. W Banku Gospodarstwa Krajowego, zwanym dalej „BGK”, tworzy się Fundusz Poręczeń Unijnych, zwany dalej „Funduszem”.

2. Celem Funduszu jest zwiększenie dostępności kredytu oraz możliwości pozyskiwania środków z emisji obligacji na realizację przedsięwzięć.

3. Środkami Funduszu są:

- 1) środki pieniężne przekazywane przez Narodowy Bank Polski z tytułu oprocentowania rezerwy obowiązkowej, w części określonej w art. 39 ust. 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. Nr 140, poz. 938, z późn. zm.³⁾);
- 2) wpływy z inwestycji środków Funduszu w papiery wartościowe emitowane przez Skarb Państwa albo Narodowy Bank Polski, a także gwarantowane lub poręczane przez Skarb Państwa;
- 3) otrzymane odsetki od lokat bankowych środków Funduszu;
- 4) kwoty odzyskane w drodze dochodzenia należności powstałych w związku z udzielonymi przez BGK gwarancjami lub poręczeniami ze środków Funduszu;
- 5) opłaty prowizyjne od udzielonych gwarancji lub poręczeń;
- 6) darowizny i zapisy;
- 7) inne wpływy.

4. Środki Funduszu nie są środkami publicznymi w rozumieniu ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2003 r. Nr 15, poz. 148, z późn. zm.⁴⁾).

Art. 4. 1. Środki Funduszu są przeznaczane na:

- 1) wypłaty zrealizowanych przez BGK gwarancji lub poręczeń udzielonych ze środków Funduszu na zabezpieczenie spłaty kredytów;

- 2) wypłaty kwot należnych z tytułu zobowiązań wynikających z obligacji gwarantowanych lub poręczanych przez BGK ze środków Funduszu;
- 3) pokrycie uzasadnionych kosztów i wydatków ponoszonych przez BGK w związku z udzielaniem gwarancji lub poręczeń ze środków Funduszu oraz wypłatę należności, o której mowa w art. 15 ust. 4;
- 4) wynagrodzenia, o których mowa w art. 9 ust. 3.

2. Środki Funduszu mogą być również przeznaczone na nabywanie papierów wartościowych, o których mowa w art. 3 ust. 3 pkt 2, oraz na lokaty bankowe, o których mowa w art. 3 ust. 3 pkt 3.

Art. 5. 1. BGK wyodrębnia w swoim planie finansowym plan finansowy Funduszu.

2. Plan finansowy Funduszu określa co najmniej:

- 1) łączną kwotę, do której przewiduje się udzielenie gwarancji lub poręczeń;
- 2) przewidywane przychody i koszty;
- 3) przewidywane wydatki wynikające z udzielonych gwarancji i poręczeń;
- 4) prognozowaną kwotę należności nieściągalnych zapisywanych w ciężar Funduszu.

3. Plan finansowy Funduszu zatwierdza minister właściwy do spraw finansów publicznych.

4. BGK sporządza dla Funduszu odrębny bilans oraz rachunek zysków i strat.

Art. 6. 1. BGK przekazuje ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych oraz ministrowi właściwemu do spraw gospodarki półroczne sprawozdania Funduszu o:

- 1) liczbie i wartości udzielonych gwarancji i poręczeń;
- 2) aktualnym stanie należności i zobowiązań z tytułu udzielonych gwarancji i poręczeń;
- 3) przebiegu dochodzenia roszczeń z tytułu wierzytelności powstałych w związku z realizacją gwarancji i poręczeń.

2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, są przekazywane w terminie do końca sierpnia – za pierwsze półrocze oraz do końca lutego – za drugie półrocze.

Art. 7. 1. W BGK tworzy się Komitet Sterujący Funduszu Poręczeń Unijnych, zwany dalej „Komitetem”.

2. Do zadań Komitetu należy:

- 1) opiniowanie projektów planu działalności i planu finansowego Funduszu;
- 2) okresowe analizowanie wyników finansowych działania Funduszu;
- 3) opiniowanie projektów sprawozdań z działalności Funduszu za rok poprzedni wraz z bilansem i rachunkiem zysków i strat;
- 4) opiniowanie projektów szczegółowych zasad udzielania gwarancji lub poręczeń przez BGK ze środków Funduszu;
- 5) opiniowanie projektów zasad i form zabezpieczania zwrotu środków należnych Funduszowi z tytułu realizacji gwarancji lub poręczeń;

- 6) opiniowanie projektów regulaminów wydawanych przez BGK w związku z udzielaniem gwarancji lub poręczeń ze środków Funduszu;
- 7) opiniowanie projektu umowy, o której mowa w art. 15 ust. 3;
- 8) opiniowanie wniosków o ustanowienie limitu gwarancji lub poręczeń portfela kredytowego;
- 9) opiniowanie wniosków o umorzeniu przez BGK środków należnych Funduszowi z tytułu zrealizowanych gwarancji lub poręczeń i spisaniu należności w ciężar Funduszu.

3. Komitet może wystąpić z wnioskiem do Rady Nadzorczej o likwidację Funduszu.

4. Warunkiem zaakceptowania przez Zarząd BGK dokumentów, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 3-6, jest wyrażenie pozytywnej opinii w tych kwestiach przez Komitet.

Art. 8. 1. Komitet składa się z 5 członków.

2. Członków Komitetu powołuje i odwołuje:

- 1) jednego – minister właściwy do spraw finansów publicznych;
- 2) jednego – minister właściwy do spraw gospodarki;
- 3) trzech – Związek Banków Polskich.

3. Członkowie Komitetu wybierają spośród siebie Przewodniczącego Komitetu.

Art. 9. 1. Komitet opracuje regulamin swojego działania.

2. Regulamin, o którym mowa w ust. 1, podlega zatwierdzeniu przez Radę Nadzorczą.

3. Członkom Komitetu jest wypłacane wynagrodzenie za udział w posiedzeniu w wysokości jednego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w

sektorze przedsiębiorstw bez wypłat z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. W przypadku gdy w danym miesiącu odbędzie się więcej niż jedno posiedzenie, wynagrodzenie przysługuje za jedno posiedzenie.

Rozdział 3

Zasady udzielania gwarancji lub poręczeń

Art. 10. 1. BGK może udzielić gwarancji lub poręczenia spłaty kredytu lub wykonania zobowiązań wynikających z obligacji, jeżeli kredyt lub środki z emisji obligacji są przeznaczone na wkład własny lub nakłady podlegające refinansowaniu ze środków Unii Europejskiej.

2. Gwarancja lub poręczenie nie mogą być udzielone po uruchomieniu kredytu lub emisji obligacji.

Art. 11. BGK może udzielić gwarancji lub poręczenia ze środków Funduszu, jeżeli kwota jednostkowej gwarancji lub poręczenia nie przekracza 5 000 000 euro.

Art. 12. 1. Warunkiem udzielenia gwarancji lub poręczenia jest złożenie przez kredytobiorcę do BGK wniosku o udzielenie gwarancji lub poręczenia wraz z dokumentami, zawierającymi dane umożliwiające dokonanie analizy, o której mowa w art. 13 ust. 1.

2. Wniosek może być złożony do BGK za pośrednictwem banku udzielającego kredytu.

Art. 13. 1. Gwarancja lub poręczenie mogą być udzielone po dokonaniu przez BGK analizy ryzyka wypłaty zobowiązania z tytułu udzielonej gwarancji lub poręczenia, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Gwarancji lub poręczenia nie udziela się, jeżeli z analizy, o której mowa w ust. 1, wynika, że kredytobiorca, którego zobowiązania mają być objęte gwarancją lub poręczeniem nie będzie w stanie wykonać tych zobowiązań.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku udzielenia bankom gwarancji lub poręczenia portfela kredytowego.

Art. 14. Warunkiem udzielenia gwarancji lub poręczenia jest ustanowienie przez kredytobiorcę zabezpieczenia na rzecz BGK na wypadek roszczeń wynikających z tytułu wykonania obowiązków gwaranta lub poręczyciela. Podstawowym zabezpieczeniem gwarancji lub poręczenia jest weksel „in blanco”.

Art. 15. 1. Gwarancja lub poręczenie są udzielane po wniesieniu opłaty prowizyjnej od gwarancji lub poręczenia.

2. Opłata prowizyjna jest naliczana jednorazowo od kwoty zobowiązania objętego gwarancją lub poręczeniem.

3. Wysokość, warunki i tryb pobierania opłaty prowizyjnej od gwarancji lub poręczenia, uwzględniając w szczególności okres na jaki została udzielona gwarancja lub poręczenie, określa umowa zawarta między ministrem właściwym do spraw finansów publicznych a BGK.

4. Opłata prowizyjna jest wpłacana na rachunek Funduszu w BGK, z tym że 50% tej opłaty jest przekazywane z tego rachunku na dochody własne BGK.

Art. 16. 1. Gwarancja lub poręczenie spłaty kredytu nie obejmuje odsetek ani innych kosztów związanych z udzieleniem kredytu.

2. Gwarancja lub poręczenie mogą być udzielone do wysokości:

- 1) 80% kwoty kredytu – w przypadku nakładów podlegających refinansowaniu ze środków Unii Europejskiej;
- 2) 60% kwoty kredytu – w przypadku wkładu własnego.

Art. 17. 1. BGK może udzielać bankom na ich wnioszek gwarancji lub poręczenia portfela kredytowego.

2. Kwota gwarancji lub poręczenia spłaty pojedynczego kredytu w ramach portfela kredytowego nie może przekroczyć 100 000 euro. Przepis art. 16 stosuje się odpowiednio.

Art. 18. 1. Gwarancja lub poręczenie wykonania zobowiązań wynikających z obligacji obejmują spłatę należności głównej bez odsetek i innych kosztów związanych z emisją obligacji.

2. Gwarancja lub poręczenie mogą być udzielone do wysokości:

- 1) 80% wartości nominalnej emisji obligacji – jeżeli wpływy z tej emisji są przeznaczone na sfinansowanie nakładów podlegających refinansowaniu ze środków Unii Europejskiej;
- 2) 60% wartości nominalnej emisji obligacji – jeżeli wpływy z tej emisji są przeznaczone na sfinansowanie wkładu własnego.

3. Gwarancja lub poręczenie stanowią częściowe zabezpieczenie w rozumieniu ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o obligacjach.

Art. 19. Gwarancja lub poręczenie wygasają w przypadku wykorzystania środków z kredytu lub emisji obligacji niezgodnie z przeznaczeniem.

Rozdział 4

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy dostosowujące i końcowe

Art. 20. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 17 w ust. 1 po pkt 4y dodaje się pkt 4z w brzmieniu:

„4z) dochody Banku Gospodarstwa Krajowego prowadzącego Fundusz Poręczeń Unijnych, stanowiące równowartość dochodu przekazanego na ten Fundusz,”;

2) po art. 38 dodaje się art. 38a w brzmieniu:

„Art. 38a. 1. W latach 2007-2009 banki są uprawnione do pomniejszenia zobowiązania podatkowego (kwoty podatku) o kwotę równą odpowiednio:

1) za 2007 r. – 20%,

2) za 2008 r. – 40%,

3) za 2009 r. – 40%

– kwoty 8% łącznej wartości utworzonych i nie zaliczonych na dzień 31 grudnia 2002 r. do kosztu uzyskania przychodów, rezerw celowych na pokrycie wierzytelności z tytułu kredytów (pożyczek) zakwalifikowanych przez banki do kategorii straconych i wątpliwych oraz należności z tytułu udzielonych przez bank po dniu 1 stycznia 1997 r. gwarancji (poręczeń) spłaty kredytów i pożyczek zakwalifikowanych do kategorii stracone i wątpliwe; pomniejszenie nie dotyczy tych rezerw rozwiązanych lub

zmniejszonych albo zaliczonych do kosztów uzyskania przychodów w 2003 r.

2. Rozwiązanie części lub całości rezerw, które stanowiły podstawę pomniejszenia zobowiązania podatkowego (kwoty podatku), o którym mowa w ust. 1, na które utworzono rezerwy celowe, powoduje obowiązek podwyższenia zobowiązania podatkowego (kwoty podatku) o kwotę 8% rozwiązanej rezerwy celowej. Podwyższenie zobowiązania (kwoty podatku) następuje w roku rozwiązania rezerwy celowej, nie wcześniej jednak niż z chwilą pomniejszenia zobowiązania podatkowego (kwoty podatku) zgodnie z ust. 1. Jeżeli podwyższenie zobowiązania podatkowego (kwoty podatku) wynikające z rozwiązania rezerwy celowej przewyższa wartość pomniejszonego zobowiązania podatkowego (kwoty podatku) w roku określonym w ust. 1 pkt 1 wartość ta zostaje uwzględniona w latach następnych.
3. Łączna kwota pomniejszenia zobowiązania podatkowego banków (kwota podatku), o której mowa w ust. 1, nie może być wyższa od łącznej kwoty środków pieniężnych przekazanych na zasilenie Funduszu Poręczeń Unijnych z tytułu oprocentowania rezerwy obowiązkowej w latach 2004-2006, o których mowa w art. 39 ust. 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. Nr 140, poz. 938, z późn. zm⁶⁾).

Art. 21. W ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2000 r. Nr 9, poz.131, z późn. zm.⁷⁾) w art. 14 po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:

„3b. Nie nalicza się obowiązkowej opłaty rocznej od aktywów Funduszu Poręczeń Unijnych utworzonego w Banku Gospodarstwa Krajowego oraz od zobowiązań pozabilansowych wynikających z udzielenia gwarancji lub poręczeń ze środków tego Funduszu.”

Art. 22. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. Nr 140, poz. 938, z późn. zm.⁸⁾) w art. 39 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Na wyodrębniony rachunek w NBP przekazuje się:

- 1) 80% środków pieniężnych z tytułu oprocentowania rezerwy obowiązkowej utrzymywanej w 2004 r.,
- 2) 60% środków pieniężnych z tytułu oprocentowania rezerwy obowiązkowej utrzymywanej w 2005 r.,
- 3) 50% środków pieniężnych z tytułu oprocentowania rezerwy obowiązkowej utrzymywanej w 2006 r.

– z przeznaczeniem na zasilenie Funduszu Poręczeń Unijnych, utworzonego na podstawie ustawy z dnia ... o Funduszu Poręczeń Unijnych (Dz. U. Nr ..., poz. ...).”

Art. 23. Środki pieniężne z tytułu oprocentowania rezerwy obowiązkowej utrzymywanej w 2004 r., pozostające na wyodrębnionym rachunku w Narodowym Banku Polskim, z przeznaczeniem na cele związane z prefinansowaniem oraz współfinansowaniem zadań realizowanych z udziałem środków pochodzących z funduszy pomocowych Unii Europejskiej przekazuje się do Funduszu.

Art. 24. 1. Fundusz ulega likwidacji, jeżeli poziom środków jest zbyt mały, a poziom zobowiązań Funduszu zbyt wysoki z punktu widzenia bezpieczeństwa kontynuowania udzielania gwarancji lub poręczeń ze środków Funduszu, nie później niż z dniem 1 maja 2010 r.

2. BGK dokonuje oceny bezpieczeństwa kontynuowania udzielania gwarancji lub poręczeń ze środków Funduszu.

3. W przypadku negatywnej oceny, o której mowa w ust. 2, Rada Nadzorcza na wniosek Zarządu BGK lub na wniosek Komitetu postanawia o likwidacji Funduszu.

4. Zarząd BGK ogłasza w Monitorze Sądowym i Gospodarczym likwidację Funduszu co najmniej na trzy miesiące przed terminem likwidacji.

5. Z dniem likwidacji Funduszu środki oraz należności i zobowiązania Funduszu, powstałe z tytułu udzielenia gwarancji lub poręczeń ze środków Funduszu, stają się środkami, należnościami i zobowiązaniami Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych, o którym mowa w art. 35 ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2003 r. Nr 174, poz. 1689).

Art. 25. Członkowie Komitetu zostaną powołani nie później niż w terminie 6 tygodni od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 26. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia i obowiązuje do dnia 1 maja 2010 r.

-
- 1) Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim.
 - 2) Rozporządzenie nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiające przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych (Dz. Urz. WE L 161 z 26.06.1999, str. 1 i n.) oraz rozporządzenie nr 1164/1994 z dnia 16 maja 1994 r. ustanawiające Fundusz Spójności (Dz. Urz. WE L 130 z 25.05.1994, str. 1 i n.).

-
- 3) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 160, poz. 1063, z 2000 r. Nr 53, poz. 648, Nr 62, poz. 718 i Nr 119, poz. 1252, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 110, poz. 1189 i Nr 154, poz. 1784 i 1800, z 2002 r. Nr 126, poz. 1070 i Nr 141, poz. 1178 oraz z 2003 r. Nr 65, poz. 594, Nr 96, poz. 874, Nr 137, poz. 1303, Nr 209, poz. 2035 i Nr 228, poz. 2260.
 - 4) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 594, Nr 96, poz. 874, Nr 166, poz. 1611 i Nr 189, poz. 1851 oraz z 2004 r. Nr 19, poz. 177.
 - 5) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324, z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190 i Nr 125, poz. 1363, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 141, poz. 1179, Nr 169, poz. 1384, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1684 i Nr 230, poz. 1922, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 137, poz. 1302, Nr 180, poz. 1759, Nr 202, poz. 1957, Nr 217, poz. 2124 i Nr 223, poz. 2218 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 39.
 - 6) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 160, poz. 1063, z 2000 r. Nr 53, poz. 648, Nr 62, poz. 718 i Nr 119, poz. 1252, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 110, poz. 1189 i Nr 154, poz. 1784 i 1800, 2002 r. Nr 126, poz. 1070 i Nr 141, poz. 1178 oraz z 2003 r. Nr 65, poz. 594, Nr 96, poz. 874, Nr 137, poz. 1303, Nr 209, poz. 2035 i Nr 228, poz. 2260.
 - 7) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 86, poz. 958, Nr 119, poz. 1252 i Nr 122, poz. 1316, z 2001 r. Nr 154, poz. 1802 oraz z 2003 r. Nr 60, poz. 535, Nr 217, poz. 2124 i Nr 223, poz. 2218.
 - 8) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 160, poz. 1063, z 2000 r. Nr 53, poz. 648, Nr 62, poz. 718 i Nr 119, poz. 1252, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 110, poz. 1189 i Nr 154, poz. 1784 i 1800, z 2002 r. Nr 126, poz. 1070 i Nr 141, poz. 1178 oraz z 2003 r. Nr 65, poz. 594, Nr 96, poz. 874, Nr 137, poz. 1303, Nr 209, poz. 2035 i Nr 228, poz. 2260.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy stanowi realizację szerszego Porozumienia zawartego w dniu 30 października 2003 r., którego sygnatariuszami są: Wiceprezes Rady Ministrów, Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej, Minister Finansów oraz Prezes i Wiceprezesi Związku Banków Polskich.

Porozumienie zostało podpisane w obecności Prezesa Narodowego Banku Polskiego oraz Prezesów Zarządów polskich banków.

Podstawowe cele porozumienia:

- zwiększenie dostępu podmiotów gospodarczych do kapitału kredytowego,

-
- zbliżenie warunków konkurencyjności systemu bankowego w Polsce i w krajach europejskich.

Dla osiągnięcia tych celów zaprojektowano pakiet rozwiązań instytucjonalno-prawnych w zakresie:

- zmian przepisów rachunkowości,
- zmian zasad tworzenia i rozwiązywania rezerw celowych w bankach na tzw. kredyty nieregularne,
- obniżenie restrykcyjności norm ostrożnościowych regulujących tworzenie rezerw celowych,
- oprocentowanie rezerwy obowiązkowej,
- ulgi podatkowe dla banków (począwszy od 2007 r.) od przychodów z tytułu rozwiązywanych rezerw celowych,
- utworzenie ze środków uzyskanych przez banki, z tytułu oprocentowania rezerw obowiązkowych, funduszu gwarantującego kredyty przeznaczone na współ/prefinansowanie projektów zasilanych ze środków Unii Europejskiej, postawionych do dyspozycji Polski na mocy Traktatu Akcesyjnego.

Projekt ustawy o Funduszu Poręczeń Unijnych jest realizacją części tego Porozumienia.

Cele Funduszu

Podstawowym celem działania Funduszu Poręczeń Unijnych jest stworzenie narzędzi pobudzających rozwój gospodarczy Polski oraz wspieranie polskich podmiotów i samorządów w procesie absorpcji środków Unii Europejskiej. Cel ten będzie realizowany przez zwiększenie dostępności kredytu bankowego oraz pozyskiwanie środków z emisji obligacji na realizację przedsięwzięć w celu możliwie dużego wykorzystania środków Unii Europejskiej postawionych do dyspozycji Polski z chwilą wejścia Polski do Unii Europejskiej. Uruchomienie wysokiej jednostkowo gwarancji lub poręczenia dla kredytu na realizację przedsięwzięć zasilanych ze środków Unii

Europejskiej pozwala na znaczne obniżenie ryzyka kredytowego, co nie tylko zwiększa zbiór projektów możliwych do finansowania kredytem bankowym, ale i obniża cenę kredytu. Istotnym jest także zwiększenie możliwości zastępowania środków publicznych w procesie współ/prefinansowania kapitałem prywatnym.

Zadanie to będzie realizowane przez udzielanie gwarancji lub poręczeń przez Fundusz Poręczeń Unijnych. Gwarancje lub poręczenia będą udzielane na spłatę kredytów i pożyczek udzielanych przez banki oraz na wykonanie zobowiązań wynikających z obligacji. Gwarancja lub poręczenie mogą być udzielone tylko w przypadku, gdy gwarantowane lub poręczane środki są przeznaczone na finansowanie przedsięwzięć współfinansowanych ze środków Unii Europejskiej.

Pośrednim efektem działalności Funduszu będzie zwiększenie liczby miejsc pracy oraz zwiększenie efektywności regionalnych instytucji koordynujących wykorzystanie środków strukturalnych Unii Europejskiej.

Forma prawna Funduszu

Fundusz Poręczeń Unijnych nie będzie posiadał osobowości prawnej. Fundusz będzie działać w Banku Gospodarstwa Krajowego. Podmiotem praw i zobowiązań w odniesieniu do środków Funduszu będzie Bank Gospodarstwa Krajowego. Gwarancje lub poręczenia będą udzielane ze środków Funduszu. Bank Gospodarstwa Krajowego wyodrębni w swoim planie finansowym plan finansowy Funduszu. Plan finansowy Funduszu będzie zatwierdzany przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Dla Funduszu będzie sporządzany odrębny bilans oraz rachunek zysków i strat.

Usytuowanie Funduszu w Banku Gospodarstwa Krajowego wynika z dotychczasowego doświadczenia Banku, między innymi na bazie stosowanych rozwiązań przewidujących wsparcie państwa dla szczególnie preferowanych obszarów działalności gospodarczej.

Jest to bank państwowy działający na podstawie ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. Nr 65, poz. 594, z późn. zm.). Do podstawowych celów działalności BGK należy wspieranie rządowych programów społeczno-gospodarczych oraz programów samorządności lokalnej i rozwoju

regionalnego, realizowanych z wykorzystaniem środków publicznych. Do zadań BGK należy m.in. obsługa funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych BGK na podstawie odrębnych ustaw.

Za usytuowaniem Funduszu Poręczeń Unijnych w Banku Gospodarstwa Krajowego przemawiają ponadto następujące argumenty:

- BGK dysponuje strukturą organizacyjną i doświadczeniem, co pozwoli mniejszym kosztem i szybciej uruchomić projekt oraz zapewnić wysoki standard działania,
- tylko bank może udzielać gwarancji (instytucja pozabankowa mogłaby udzielać tylko poręczeń),
- instytucja bankowa (a tym bardziej bank państwowy) budzi większe zaufanie niż nowo powołany podmiot pozabankowy,
- gwarancje bankowe dają podstawę bankom do zmniejszenia rezerw celowych na należności nieregularne, co obniża koszty.

W zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą będą mieć zastosowanie przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą – Prawo bankowe”.

Źródła finansowania Funduszu

Środki Funduszu pochodzić będą przede wszystkim z części oprocentowania rezerwy obowiązkowej. W 2004 r. – 80%, w 2005 r. – 60% i w 2006 r. – 50% środków z tytułu oprocentowania rezerwy obowiązkowej będzie zasilać Fundusz Poręczeń Unijnych.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami wysokość stopy oprocentowania rezerwy obowiązkowej określi Rada Polityki Pieniężnej.

Banki w Porozumieniu zadeklarowały działanie na rzecz nieobniżania w latach 2004-2006 wysokości rezerwy obowiązkowej. Szacunkowo wielkość Funduszu będzie się kształtować na poziomie 800-900 mln zł. Daje to możliwość emisji gwarancji na kwotę ok. 3 mld zł.

Środki Funduszu, jako pochodne depozytów banków utrzymywanych w banku centralnym, nie stanowią środków publicznych w rozumieniu ustawy z dnia

26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2003 r. Nr 15, poz. 148, z późn. zm.). Związek Banków Polskich zadeklarował w Porozumieniu w imieniu banków rezygnację w latach 2004-2006 z części odsetek, która będzie przekazywana do Funduszu Poręczeń Unijnych.

Rekompensatą straty części dochodów pochodzących z oprocentowania rezerw obowiązkowych, którą banki zobowiązały się przekazać na środki Funduszu będzie pomniejszenie zobowiązań podatkowych w latach 2007-2009 od przychodów z tytułu rozwiązania rezerw celowych.

Związek Banków Polskich będzie miał także większościowy udział w Komitecie Sterującym, opiniującym wszystkie istotne kwestie związane z funkcjonowaniem Funduszu Poręczeń Unijnych.

Powstanie Funduszu Poręczeń Unijnych umożliwi także bankom zwiększenie zakresu projektów finansowanych kredytem o obniżonym ryzyku w związku z objęciem tych kredytów gwarancją lub poręczeniem.

Pozostałe źródła dochodów Funduszu będą mieć mniejsze znaczenie. Należąc do nich będą środki uzyskane z lokat wolnych środków Funduszu, opłaty prowizyjne od udzielonych gwarancji lub poręczeń, darowizny, zapisy i inne źródła dochodów.

Podstawowe zasady funkcjonowania Funduszu

1. Gwarancją lub poręczeniem Funduszu może być objęta kwota kredytu przeznaczona na finansowanie nakładów refinansowanych ze środków Unii Europejskiej oraz kwota kredytu przeznaczona na finansowanie tzw. wkładu własnego kredytobiorcy realizującego przedsięwzięcie współfinansowane ze środków Unii Europejskiej.
2. Przedmiotem gwarancji lub poręczenia może być także wykonanie zobowiązania wynikającego z obligacji. Wszystkie zasady udzielania gwarancji lub poręczenia spłaty kredytów mają analogiczne zastosowanie w przypadku gwarancji lub poręczenia wykonania zobowiązania z obligacji.
3. Dążąc do możliwie dużego wykorzystania potencjału finansowego Funduszu i szybkiego obrotu środkami Funduszu, gwarancjami lub poręczeniami do wysokości 80% kwoty kredytu objęte będą kredyty na finansowanie nakładów refinansowanych ze środków Unii Europejskiej, zaś kredyty przeznaczane na finansowanie tzw. wkładu własnego będą mogły być objęte gwarancjami lub poręczeniami do wysokości 60% kwoty kredytu.
4. Gwarancją lub poręczeniem objęta będzie kwota główna kredytu bez odsetek.

-
5. Instrumentem Funduszu będzie gwarancja lub poręczenie.
 6. Środki Funduszu nie są środkami publicznymi w rozumieniu ustawy o finansach publicznych.
 7. Fundusz będzie mieć wyodrębniony bilans, rachunek zysków i strat. Zgodnie z obowiązującymi przepisami o rachunkowości wyniki finansowe Funduszu muszą być uwzględniane przy ustalaniu łącznych wyników finansowych BGK.
 8. Powołany zostanie Komitet Sterujący Funduszu. Celem Komitetu będzie opiniowanie zakresu prowadzonej działalności, opiniowanie strategii i planów działania Funduszu, w tym planów finansowych działalności. Pozytywne zaopiniowanie planów powinno być przesłanką do podjęcia analogicznej decyzji przez władze BGK. Powołanie Komitetu wynika z faktu, że środki służące finansowaniu działalności Funduszu pochodzą od banków. Banki tracą bowiem część swojego dochodu na skutek przekazania części oprocentowania do Funduszu. Wobec braku reprezentacji sektora bankowego w organach BGK powołuje się w zakresie działalności Funduszu specjalny Komitet Sterujący.
 9. W skład Komitetu powinno wchodzić 5 osób. Trzech członków Rady będą stanowić przedstawiciele banków powoływani przez Związek Banków Polskich, jedna osoba będzie powoływana przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz jedna przez ministra właściwego do spraw gospodarki. Przewaga członków powoływanych przez Związek Banków Polskich wynika ze źródła pochodzenia środków Funduszu.
 10. W projekcie ustawy przewidziano zasady zakończenia działalności Funduszu Poręczeń Unijnych. Proponuje się, aby z racji podobnego charakteru działalności, po okresie 6 lat działalności Funduszu, Fundusz uległ likwidacji, a jego środki wraz z istniejącymi w tym dniu należnościami i zobowiązaniami, zostały przekazane do Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych. Wcześniejsze przekazanie środków wraz z zobowiązaniami mogłoby nastąpić, gdyby wartość środków w Funduszu Poręczeń Unijnych była zbyt mała, a wartość zobowiązań zbyt duża z punktu widzenia bezpieczeństwa kontynuowania udzielania gwarancji lub poręczeń ze środków Funduszu. Informacja o likwidacji Funduszu będzie opublikowana przez BGK w Monitorze Sądowym i Gospodarczym.

W związku z ograniczonym okresem działania Funduszu Poręczeń Unijnych i przeniesieniem najpóźniej z dniem 1 maja 2010 r. środków, należności i zobowiązań Funduszu do Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych projekt ustawy przewiduje udział ministra właściwego do spraw finansów publicznych w nadzorze nad Funduszem Poręczeń Unijnych. Minister właściwy do spraw finansów publicznych zawiera umowę z Bankiem Gospodarstwa Krajowego dotyczącą określenia wysokości, warunków i trybu pobierania opłaty prowizyjnej od gwarancji lub poręczenia. Bierze udział razem z ministrem właściwym do spraw gospodarki w pracach Komitetu Sterującego, otrzymuje okresowe sprawozdania z działalności Funduszu.

Zasady funkcjonowania Funduszu Poręczeń Unijnych są wzorowane na doświadczeniach Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, zwanego dalej „BFG”. BFG nie jest państwową osobą prawną mimo, że Minister Finansów i Narodowy Bank Polski wnieśli „kapitał początkowy”. Jednak przeważający udział w finansowaniu działalności BFG mają banki, na które został nałożony obowiązek wnoszenia opłaty rocznej na rzecz BFG. Źródło finansowania największej części kosztów działalności przesądziło, że BFG nie jest państwową osobą prawną.

Doświadczeniem BFG jest także współudział Narodowego Banku Polskiego, Ministerstwa Finansów i sektora bankowego w wyznaczaniu zasadniczych kierunków działalności BFG w postaci planów działania oraz nadzorowanie działalności BFG. Dziewięcioletnia praktyka funkcjonowania BFG nie wskazuje na nieprawidłowości wynikające z takiego ukształtowania Rady BFG. Sektor bankowy zgłasza swoich reprezentantów do członków Rady BFG po uprzednim wyborze ich podczas Walnego Zgromadzenia Związku Banków Polskich. Wybór ten jest dokonywany z zachowania reprezentacji wszystkich części sektora bankowego w Polsce.

Charakterystyka produktu Funduszu

Bank Gospodarstwa Krajowego udziela gwarancji lub poręczeń w rozumieniu ustawy – Prawo bankowe ze środków Funduszu.

Bank Gospodarstwa Krajowego może gwarantować lub poręczać bankom portfel kredytowy. Kwota jednostkowej gwarancji lub poręczenia, w ramach portfela kredytowego, nie może przekroczyć 100 000 euro. Wysokość kwoty jednostkowej gwarancji lub poręczenia określi BGK zasięgając opinii Komitetu Sterującego.

Gwarancje lub poręczenia mogą być udzielone po dokonaniu przez BGK analizy ryzyka wypłaty zobowiązania z tytułu udzielonej gwarancji lub poręczenia. Jeżeli z analizy wynika, że kredytobiorca nie będzie w stanie wykonać zobowiązania objętego gwarancją lub poręczeniem, wówczas gwarancji lub poręczenia nie udziela się.

Warunkiem udzielenia gwarancji lub poręczenia jest złożenie przez kredytobiorcę wniosku o jego udzielenie, ustanowienie zabezpieczenia wymaganego przez BGK oraz wniesienie opłaty prowizyjnej. Sposób naliczania i pobierania opłaty prowizyjnej od gwarancji lub poręczenia oraz wysokość tej opłaty, uwzględniając w szczególności okres na jaki została udzielona gwarancja lub poręczenie określi umowa zawarta między ministrem właściwym do spraw finansów publicznych a Bankiem Gospodarstwa Krajowego. Wysokość gwarancji lub poręczenia różni się w zależności od tego, jakie będzie przeznaczenie kredytu obejmowanego gwarancją lub poręczeniem BGK. Wyższą gwarancją lub poręczeniem będzie mógł być objęty kredyt, z którego środki przeznaczone są na finansowanie nakładów refinansowanych ze środków Unii Europejskiej. Niższe gwarancje lub poręczenie uzyskają kredyty, z których środki są przeznaczone na finansowanie tzw. wkładu własnego niezbędnego do wykorzystania środków Unii Europejskiej.

Gwarancje i poręczenia mogą być udzielane na kredyty przeznaczone na finansowanie wszystkich przedsięwzięć, które są współfinansowane ze środków Unii Europejskiej.

O zakresie udzielonych gwarancji lub poręczeń BGK okresowo informuje ministra właściwego do spraw finansów publicznych i ministra właściwego do spraw gospodarki.

Zasady prowadzenia działalności finansowej

Fundusz ma wyodrębniony plan finansowy, bilans oraz rachunek zysków i strat. Są one przygotowywane przez BGK. Plan finansowy, bilans oraz rachunek zysków i strat Funduszu stanowią część planu finansowego, bilansu oraz rachunku zysków i strat BGK.

Środki Funduszu są wydatkowane na zabezpieczenie spłaty kredytów gwarantowanych lub poręczanych ze środków Funduszu oraz wykonanie zobowiązań z tytułu obligacji objętych gwarancją lub poręczeniem ze środków Funduszu. Środki Funduszu muszą być także przeznaczone na pokrycie kosztów i wydatków ponoszonych przez BGK w związku z udzielaniem gwarancji lub poręczeń ze środków Funduszu, na wypłatę

provizji dla BGK z tytułu udzielonych gwarancji lub poręczeń oraz na wypłatę wynagrodzenia dla członków Komitetu Sterującego.

Celem działalności Funduszu jest zwiększenie dostępności kredytobiorców do kredytu bankowego i do środków Unii Europejskiej.

Aktywną rolę w procesie planowania finansów Funduszu i wykonania planów pełni Komitet Sterujący. Warunkiem przyjęcia planu finansowego Funduszu przez Radę Nadzorczą BGK jest pozytywna opinia Komitetu Sterującego. Komitet analizuje wykonanie m.in. wyników finansowych Funduszu.

Zmiany obowiązujących ustaw

Projekt ustawy wprowadza zmiany w przepisach obowiązujących:

- 1) ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.) polegającą na zwolnieniu z podatku dochodów BGK stanowiących równowartość dochodu przekazanego na Fundusz Poręczeń Unijnych (art. 17 ust. 1 pkt 4z) oraz pomniejszeniu zobowiązania podatkowego banków w latach 2007-2009 o kwotę równą odpowiednio w poszczególnych latach 20%, 40% i 40% kwoty 8% łącznej wartości utworzonych i niezaliczonych na dzień 31 grudnia 2002 r. do kosztów uzyskania przychodów, rezerw celowych na pokrycie wierzytelności z tytułu kredytów zakwalifikowanych przez banki do kategorii straconych i wątpliwych oraz należności z tytułu udzielonych przez bank po dniu 1 stycznia 1997 r. gwarancji spłaty kredytów i pożyczek zakwalifikowanych do kategorii stracone i wątpliwe (art. 38a).
Proponowana zmiana wynika z konieczności zrekompensowania bankom utraty w latach 2004-2006 części dochodów pochodzących z oprocentowania rezerw obowiązkowych, którą banki zobowiązały się przekazać na środki Funduszu. Natomiast przepis ust. 3 zawarty w art. 38a tej ustawy ma na celu zapewnienie zgodności tego przepisu z wymogami prawa wspólnotowego w zakresie pomocy publicznej dla banków,
- 2) ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2000 r. Nr 9, poz. 131, z późn. zm.) polegającą na zwolnieniu z obowiązkowej

-
- 3) opłaty rocznej aktywów Funduszu Poręczeń Unijnych oraz zobowiązań pozabilansowych wynikających z udzielenia gwarancji lub poręczeń ze środków tego Funduszu (art. 14 ust. 3b),
ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. Nr 140, poz. 938, z późn. zm.) w zakresie art. 39 ust. 5 dotyczącą zasilenia Funduszu Poręczeń Unijnych częścią oprocentowania rezerwy obowiązkowej (w latach 2004-2006 odpowiednio 80%, 60% i 50%). Przekazywana przez banki część oprocentowania rezerwy obowiązkowej będzie, zgodnie z założeniami projektu ustawy, podstawowym źródłem dochodów Funduszu.
Zmiana do przepisu art. 39 tej ustawy wymaga dodatkowo wprowadzenia przepisu przejściowego w sytuacji gdyby ustawa o Funduszu Poręczeń Unijnych weszła w życie po dniu 1 maja 2004 r. Zgodnie z nowelizacją ustawy o Narodowym Banku Polskim z dnia 18 grudnia 2003 r. 80% środków pieniężnych z tytułu oprocentowania rezerwy obowiązkowej utrzymywanej w 2004 r. przekazywane jest na wyodrębniony rachunek w Narodowym Banku Polskim na cele związane z prefinansowaniem oraz współfinansowaniem zadań realizowanych z udziałem środków pochodzących z funduszy pomocowych Unii Europejskiej. Przepis ten będzie miał zastosowanie od dnia przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej. Środki te z chwilą powołania Funduszu Poręczeń Unijnych powinny zasilić ten Fundusz. Dlatego też konieczny jest przepis, zgodnie z którym środki z wyodrębnionego rachunku zostaną przekazane do Funduszu.

Ocena skutków regulacji

Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

W ocenie skutków budżetowych należy brać pod uwagę dwa elementy:

- 1) utworzenie Funduszu Poręczeń Unijnych,
- 2) ulgi podatkowe z tytułu rozwiązywania rezerw celowych.

Ad 1)

Utworzenie Funduszu Poręczeń Unijnych nie powoduje negatywnych skutków budżetowych, wręcz przeciwnie, przekazanie do BGK – banku państwowego – części

odsetek z tytułu oprocentowania rezerwy obowiązkowej, zwiększa środki tego banku o ok. 800-900 mln zł. Są one wprost dedykowane stymulowaniu szerszej akcji kredytowej systemu bankowego. Umożliwia to: lepsze wykorzystanie środków funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności, wzrost inwestycji, zwiększenie ilości nowych miejsc pracy i w konsekwencji wzrost gospodarczy i zwiększenie strumienia podatków wpływających do budżetu. Pozytywne skutki utworzenia Funduszu Poręczeń Unijnych są znacznie większe od bezpośrednich, wynikających z wielkości tego Funduszu.

Ad 2)

Zmiana ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (art. 38a) może powodować utratę dochodów podatkowych w wysokości ok. 800 mln zł.

Należy jednak podkreślić, że:

- zaprojektowane pomniejszenie należnej kwoty podatku (odpowiednio o 20%, 40%, 40%) banki zgodziły się odroczyć na lata 2007-2009,
- wysokość utraconych dochodów z tego tytułu jest rekompensowana przekazywanymi przez banki środkami z tytułu oprocentowania rezerwy obowiązkowej i to przekazywanymi trzy lata wcześniej niż moment uruchomienia wymienionej ulgi (2004-2006),
- w wyniku działania Funduszu Poręczeń Unijnych budżet zostanie zasilony dodatkowymi kwotami podatków z tytułu realizowanych nowych inwestycji i uruchomienia nowych miejsc pracy.

Wpływ regulacji na rynek pracy

Proponowane rozwiązanie przyczyni się do zwiększenia dostępności kredytów bankowych dla przedsiębiorców, jednostek samorządu terytorialnego i innych podmiotów publicznych, a tym samym do podejmowania przez te jednostki projektów inwestycyjnych oraz powstawania nowych i zachowania istniejących miejsc pracy. Będzie to więc skutkowało pozytywnym wpływem na rynek pracy.

Wpływ regulacji na konkurencyjność zewnętrzną i wewnętrzną gospodarki

Projektowana ustawa będzie mieć wpływ na przedsiębiorców, inne podmioty nieprowadzące działalności gospodarczej oraz jednostki samorządu terytorialnego, a także na banki udzielające kredytów. Wejście w życie ustawy pozwoli na zwiększenie dostępności kredytów bankowych dla przedsiębiorców i podmiotów nieprowadzących działalności gospodarczej oraz szersze wykorzystanie środków Unii Europejskiej postawionych do dyspozycji Polski.

Utworzenie Funduszu Poręczeń Unijnych przyczyni się do wzmocnienia działań inwestycyjnych podejmowanych zarówno przez przedsiębiorców jak i gminy, a tym samym poprawy warunków prowadzenia działalności gospodarczej i konkurencyjności przedsiębiorców.

Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Projektowana ustawa będzie miała korzystny wpływ na rozwój regionów przede wszystkim przez zwiększenie możliwości absorpcji środków unijnych.

Konsultacje społeczne

Projektowana ustawa została przekazana do opinii Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz organizacji: Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych, Konfederacji Pracodawców Polskich, Business Centre Club oraz Związku Rzemiosła Polskiego.

Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych pozytywnie oceniła inicjatywę utworzenia Funduszu Poręczeń Unijnych. Zgłosiła jedynie zastrzeżenia do składu Komitetu Sterującego Funduszu proponując jego rozszerzenie o jedną osobę desygnowaną przez organizacje pracodawców, reprezentatywne w rozumieniu przepisów o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego. Uwaga Konfederacji nie została uwzględniona ze względu na przyjętą zasadę większościowego udziału sektora bankowego. Rozszerzenie

Komitetu jest niecelowe również z uwagi na konieczność ograniczania kosztów funkcjonowania.

Projekt został uzgodniony ze Związkiem Banków Polskich.

Ocena zgodności z prawem Unii Europejskiej

Zaproponowane w ustawie rozwiązania są zgodne z prawem Unii Europejskiej.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
MINISTER

Prof. dr hab. Danuta Hübner
Min. DH - 659 /04/DPE/ar

Warszawa, 24. 02. 2004 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o Funduszu Poręczeń Unijnych, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (DZ. U. Nr 106 poz. 49), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo nr RM-10-43-04), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedmiot przedłożonego projektu nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do wiadomości:

Pani Irena Herbst
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 9 marca 2004 r.

Cena 1,56 zł + 22% VAT

